

MEERVAL 'OP DE BUIS'

Meervalvissen wordt dankzij de opmars van *Siluris glanis* steeds populairder. Inmiddels zijn er ook roofvissers die zich in deze tak van sport hebben gespecialiseerd. Dyon Arends (30) en Remon Pouwels (35) laten je in dit artikel zien hoe zij de meerval vanuit de bellyboat bevissen.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: THOMAS BOELAARS

‘EEN BELLYBOAT WERKT MINDER VERSTOREND DAN EEN BOOT – SOMS VOEL JE DE VIS ZELFS TEGEN JE FLIPPERS AAN ZWEMMEN’

>> MATERIAAL

Het vissen op meerval is een ruige visserij met kans op grote vis, dus stevig materiaal is een vereiste. De hengels zijn tussen de 1.90 en 2.40 meter lang en hebben een werpgewicht van 80-180 gram. Daarop komt een reel of molen met een verstevigde as (bijvoorbeeld Penn of Fin-Nor) in het 5000-formaat of nog iets groter. Op de spoel zit een gevlochten lijn met een diameter variërend tussen de 32/00 en 40/00 met 30 tot 40 kg trekkracht. Aan de hoofdlijn komt een onderlijn (black cat power leader) van minimaal 50 kg trekkracht. Die wordt bevestigd met een lus-in-lus verbinding (met een lus in zowel de hoofd- als onderlijn; bij voorkeur de 8-knoop). Hoe minder metaal in de montage hoe beter, dus laat wartels achterwege waar dat kan. Aan de ongeveer 40 cm lange onderlijn komt de clonk teaser met de tros wormen te hangen.

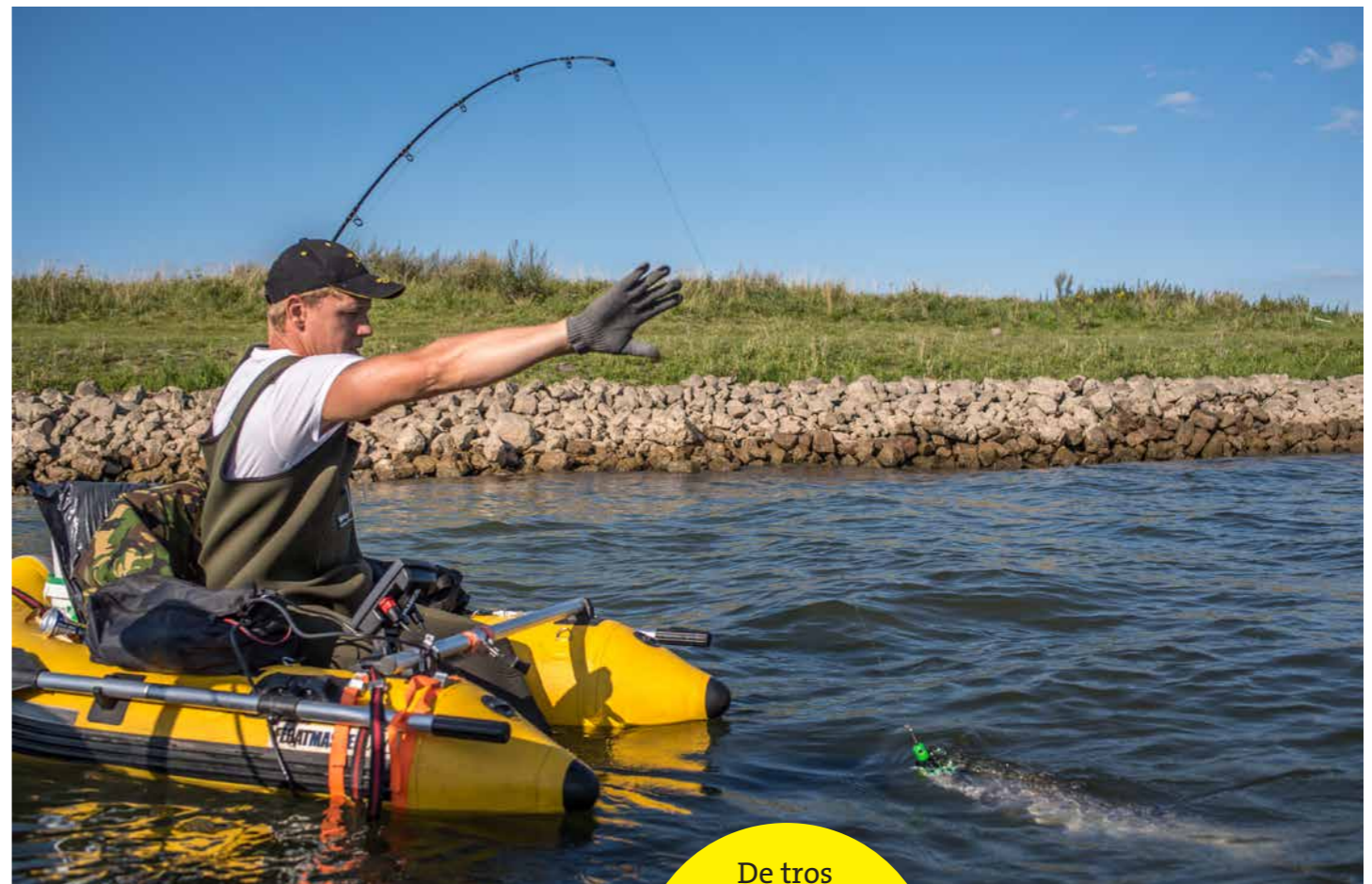
“Eigelijk ben je aan het televisiekijken en zit je continu met je hoofd onder water”, zegt Dyon met zijn blik gefocust op het scherm van de dieptemeter. “Dat lijkt misschien saai, maar als je een meerval omhoog ziet komen is dat echt super spannend. Kijk! Nu zwemt er ook een richting mijn tros wormen.” De dikke, horizontale streep op het scherm wordt inderdaad van onderaf benaderd door een flink wat bredere streep. Net zo plotseling als de vis opdook, zakt deze echter ook weer terug naar de bodem. “Jammer, aan het signaal te zien was dat een best exemplaar.”

DIEPE(RE) GATEN

Met een kleine versnelling manoeuvreert Dyon zijn bellyboat om de kribkop heen. Hij blijft daarna hangen op de plek waar de stroomnaad van de kribkop afbuigt. “Hier vind je doorgaans gaten van zo’n acht tot negen meter diep. Dat zijn de plekken waar je een aanbeet kunt verwachten. Die kam ik dus altijd minutieus uit.” Verder volgt hij min of meer het spoor van de stroomnaad. “Daar blijf ik wel iets buiten, anders zou je te snel gaan. Maar het loont soms ook om het een stuk buiten het kribvak te proberen.” Qua stekken gaat zijn voorkeur uit naar buitenbochten met korte kribben en kleine kribvakken. “Daar wordt het water stevig in gedrukt en heb je altijd wat reuring. Dat is nooit verkeerd, want dit staat vaak gelijk aan actieve vis.”

FIJN EN SUBTIEL

Zo groot en lomp als de meerval is, zo fijn en subtiel bevissen Dyon en zijn vismaat Remon *Siluris glanis*. De hengel ligt naast hen en alleen de voorste helft steekt schuin buiten de bellyboat en hun flippers uit. Ze plukken af en toe wat aan de lijn,

De tros wormen hangt op half water, zodat je het aas snel iets kunt ophalen of laten zakken

laten die soms wat vieren om hem even later weer iets op te draaien. “De tros wormen hangt op half water. Zo kun je snel inspelen op de situatie en het aas laten zakken of juist iets ophalen – al naar gelang wat je de vis ziet doen op de dieptemeter”, zegt Remon. “Komt die omhoog, dan moet je het aas stil houden. Anders schrikken ze van de bewegende lijn tijdens het betasten van het aas. Stopt een ‘stijger’ al een stuk voor het aas, dan probeer ik met een kleine beweging van de hengeltop weer de interesse te wekken zodat ze alsnog toeslaan. Kommen ze helemaal niet omhoog, dan laat je het aas iets zakken.”

NIET ‘CLONKEN’

Het valt op dat ze hun kwakhout – het meervalgereedschap bij uitstek – vrijwel niet gebruiken. “Beter mee dan om verlegen, maar het werkt vaak juist beter om niet te ‘clonken’ (het kwakhout met een korte polsbeweging op het wateroppervlak slaan en zo geluid – en dus trilling – produceren om de meerval nieuwsgierig te maken)”, zegt Dyon. “Dit

is hier al zo vaak gedaan dat ze daar eerder van schrikken dan dat ze er door worden aangetrokken. Als ik clonk, dan doe ik dat zeer sporadisch en slechts een of twee keer. Jonge, nog wat onbezonnen vis wil hier nog wel eens door worden getriggerd. Maar meestal laat ik het kwakhout voor wat het is en kies ik voor de stealth benadering. Het enige geluid dat je maakt is afkomstig van de kralen van de clonk teaser – een kunstaas kop met slierten en kralen waaronder de tros wormen komt te hangen – die je met een paar lichte hupjes van de hengel activeert.”

ONVERWACHT SUCCES

En soms hoeft je helemaal niets te doen om een aanbeet uit te lokken. Op het moment dat Remon naar het volgende kribvak peddelt – hij en Dyon vissen altijd om en om, zodat de signalen van hun dieptemeters niet met elkaar conflicteren en de kans op vis wordt vergroot – wordt zijn tros wormen plotsklaps onverwacht gepakt. Doordat de slip

heel los staat afgesteld, vliegt de hengel die op zijn schoot ligt gelukkig niet overboord.

Snel pakt hij die op, klemt hier de lijn tegenaan en zet vervolgens de haak. “Het is hier zes meter diep en mijn aas hangt op drie meter, dus ik wist direct dat ik niet kon vastzitten en het vis moest zijn.” Die doet flink zijn best, want de korte, stevige meervalhengel gaat goed krom. “Toch is het vermoedelijk geen écht grote vis”, schat Remon tijdens de drill in. Hij krijgt gelijk, want even later doorbreekt een vis van iets minder dan een meter het wateroppervlak.

VOOR DOORZETTERS

Dit eerste succes geeft de burger moed, want het is pas einde middag en de beste tijd moet nog komen. Dyon: “Hoewel je overdag ook goed kunt vangen, is de schemering duidelijk favoriet. Meerval is een lichtschuwe vis en wordt dan pas echt actief.” Toch is dit geen garantie dat je er dan ook een vangt. “Je kan soms een uur in een kribvak be- >>

‘DE MEERVALVISSERIJ BEGINT IN DE LENTE EN LOOPT DOOR TOT IN HET NAJAAR – DAARBIJ IS DE ONDERGRENNS EEN WATERTEMPERATUUR VAN 10 GRADEN’

Een stevige bellyboat (met peddels) is essentieel om veilig te kunnen vissen – net als het goed in de gaten houden van het scheepvaartverkeer.

zig zijn met vissen die beurtelings omhoog komen naar het aas – maar dat moeten ze dan nog wel pakken. En dat gebeurt niet altijd.” Het is dus een visserij voor doorzetters. Volgens Dyon beginnen veel mensen eraan, om na een paar keer niets te hebben gevangen de handdoek in de ring te gooien. “Zelf vind ik het geen probleem om wat tijd en energie te investeren en wellicht een paar keer te blanken. Als je zo’n grote meerval vangt – die je soms een stuk op sleeptouw neemt – maakt dat in één klap alle moeite waard.”

MOOIE PLAATJES

Vooralsnog blijft het een kwestie van investeren, maar Dyon en Remon blijven onverstoort geconcentreerd vissen. Dat doen ze wel op een ander stuk van de rivier waar ze net iets meer vertrouwen in hebben. Daar zijn de kribvakken wat dieper en in het verleden al mooie vissen uitgekomen. Het forse stuk peddelen naar deze nieuwe stek levert in ieder geval mooie plaatjes op. “Hier liggen wel een paar vissen”, zegt hij wijzend op het scherm van zijn dieptemeter. “Dat is mooi, want dan ontstaat er voedselnijd en pakken ze vaak sneller het aas.” Hij is amper uitgesproken of de me-

te onder water komt in beweging. “Moet je kijken. Er komen wel acht vissen omhoog richting mijn tros wormen!” De tikjes op zijn hengeltop laat hij onbeantwoord. Pas zodra die goed doorbuigt, slaat hij aan.

SCHIJK BEDRIEGT

Daar is iets onder water het niet mee eens en zo zit Dyon met een vervaarlijk kromme hengel in zijn handen. Uit veiligheidsoverwegingen zet hij koers richting de oever, zodat hij de vis kan drillen zonder te worden gestoord door passerend scheepvaartverkeer. Na een paar krachtige uitvals pogingen moet de meerval bakzeil halen. Maar schijn bedriegt. Als de vis langs de bellyboat ligt, geeft Dyon hem met zijn hand een tikje op de kop. Vervolgens ontploft het water en vliegen de spetters hem om de oren. “Nu weet ik zeker dat de vis rustig blijft tijdens het onthaken. Anders zou de tweede haak die nog los bungelt gevaar kunnen opleveren.” Om de vis stevig in de bek te kunnen pakken heeft hij een speciale handschoen aangetrokken. Trots poseert Dyon met een vis die de metergrens net overschrijdt. “Klein maar fijn. Kun je nagaan wat een spektakel het is als je een echt grote vis haakt!”

>> TROS WORMEN

Onder de clonk teaser hangen Dyon en Remon twee enkele haken – ‘met een dreg heb je veel meer missers’ – die ruimschoots worden voorzien van wormen. “Een grote tros wormen geeft onder water een mooi effect en is extra aantrekkelijk. Hang de haak (Gamakatsu LS-4644F, maat 2/0 of 3/0) zo vol dat het metaal niet meer te zien is. Prik de wormen een klein stukje door de kop, maar rijg de laatste dauwpier helemaal over de haak heen zodat de punt bedekt is. Dit maakt het voor de vis moeilijker om de wormen van je haak te slurpen.” Hoewel je het hele jaar door met wormen mag vissen, is het gebruik van kunsttaas vanaf 1 april tot de laatste zaterdag van mei verboden. De clonk teaser mag dus pas op Nationale Hengeldag weer worden ingezet.